

НАМИСТО ПРИНЦЕСИ ФІОРІМОНДЕ

Давним-давно жив собі Король. Жінка його померла, залишивши надзвичайно красиву донечку, — аж таку, що кожному видавалася ще й безмежно доброю. Проте насправді принцеса була дуже лихою, займалася чаклунством і чорною магією, чого навчилася від старої відьми, яка жила в хатині на схилі самотньої гори. Ця відьма була зла й огидна, і ніхто, крім дочки короля, не знав, що вона там живе. Уночі,
Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

коли кожен ще спав, принцеса Фіорімонде частенько крадькома провідувала стару, щоб навчитися чаклувати. Саме відьми-не мистецтво зробило її найвродливішою з-поміж усіх на світі. Принцеса ж натомість допомагала у всіх її витівках і нікому нічого про це не розповідала.

Надійшов час, коли король почав думати, що варто було б видати дочку заміж. Він скликав раду та промовив:

— Немає в нас сина, щоб правив після моєї смерті. Тому пошукаймо краще принца, який би одружився з нашою принцесою, а коли будемо вже занадто старі, передамо йому королівський трон.

Усі радники сказали, що король дуже мудрий і буде чудово, якщо принцеса вийде заміж. Тому до всіх сусідніх королів та принців було вислано посланців зі звісткою про те, що король хоче вибрати чоловіка для принцеси, який зміг би стати його наступником. Але коли Фіорімонде почула це, її охопила лють. Вона чудово знала, що, коли буде мати чоловіка, то він дізнається, що дівчина провідує стару відьму, і припинить її чародійство, а тоді вона втратить свою красу.

Коли надійшла ніч і всі у палаці міцно заснули, принцеса підійшла до вікна в спальні та легенько його прочинила. Тоді з кишені витягнула повну жменю горошин, простягнула їх з вікна й тихенько зацвірінькала. З даху злетіла маленька коричнева пташка, сіла на зап'ястя дівчини та почала ті горошини їсти. Щойно пташка їх проковтнула, то почала рости, рости й рости, поки не стала настільки великою, що принцеса вже не могла її тримати й поставила на підвіконня, а пташка росла й росла, аж стала завбільшки зі страуса. Тоді принцеса вилізла на вікно, сіла на пташину спину, й вони відразу полетіли просто над верхівками дерев аж до гори, де мешкала стара відьма, і зупинилися перед дверима її хатини.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Принцеса зіскочила й пробурмотіла крізь замкову щілину кілька слів. Квакливий голос зсередини запитав:

— Чому ти прийшла серед ночі? Хіба я не казала, що хочу побути наодинці тринадцять ночей? Чому ти мене потурбувала?

— Але я благаю тебе — впусти, — просила принцеса. — У мене біда, мені потрібна твоя допомога.

— Тоді заходь, — сказав голос.

Двері відчинилися, й вона ввійшла до хатини, посеред якої, щільно закутавшись у сірий плащ, сиділа відьма. Принцеса Фіорімонде сіла біля неї та розповіла свою історію. Мовляв, король хоче її видати заміж та послав звістку сусіднім принцам, що вони можуть просити її руки й серця.

— Це справді погана новина, — квакнула відьма, — але ми їм ще покажемо. Ти повинна вислухати кожного принца й поспілкуватися з ним. Хочеш, щоб усі вони перетворилися на собак, які будуть бігти на твій голос, чи птахів, які літатимуть у небі й оспівуватимуть твою красу, а може, хочеш зробити їх усіх намистинами, до того ж такого намиста, якого ще не носила жодна жінка? Так вони зможуть спочивати на твоїй шії і ти зможеш носити їх з собою вічно.

— Намисто! Намисто! — закричала принцеса, плескаючи в долоні від захоплення. — Це найкраща ідея — нанизати їх на нитку та носити навколо шії. При королівському дворі навряд чи хто дізнається, звідки мої нові коштовності.

— Але це небезпечна гра, — промовила відьма, — бо, якщо ти не будеш обережна, то сама можеш стати намистиною й висіти разом з іншими в намисті, аж поки хтось не обріже нитку та не звільнить усіх вас.

— Ні, не бійся, — наполягала принцеса. — Я буду обережна, тільки скажи, що робити, і я змушу видатних принців та королів прикрашати мене, і вся їхня велич їм не допоможе.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Тоді відьма опустила руку в чорний мішок, який лежав на землі біля неї, і витягла довгу золоту нитку. Її кінці були з'єднані, але ніде не було видно вузла. Була вона така міцна, що хто б не намагався потягнути за неї, не розірвав би. Фіорімонде легко вдягнула нитку через голову, і відьма насунула її на шию, промовивши:

— Але май на увазі, поки нитка висить на шиї, ти в безпеці, але щойно торкнешся її обома пальцями, — тебе спіткає доля твоїх залицяльників і повиснеш на ній сама. А щодо королів та принців, які забажають одружитися з тобою, усе, що ти маєш зробити, це попросити їх взятися за нитку обома пальцями, і вони відразу будуть нанизані у вигляді яскравих твердих намистин. Там вони й залишаться, поки хтось не розірве намисто та не звільнить їх.

— Це справді дивовижно! — закричала принцеса. — Я вже не можу дочекатися першого, на кому б я могла це випробувати.

— А зараз, — сказала відьма, — оскільки ти вже тут і настала пора, я скличу гостей і будемо танцювати.

Вона взяла з кутка барабан та пару паличок і, підійшовши до дверей, почала по ньому бити. Зробився жахливий гуркіт. За якусь мить повітря почали розсікати дивовижні істоти. Там були і маленькі темні ельфи з довгими хвостами, і гобліни, що базікали та сміялися поміж собою, й інші відьми, що летіли на мітлах. Була там одна зла фея в образі великого kota з яскраво-зеленими очима, а інша з'явилася, повзучи, мов довга сяйлива гадюка.

Коли всі гості прибули, відьма перестала бити в барабан і, вийшовши на середину хати, тупнула по підлозі. Вмить відчинився люк. Відьма спустилася в нього й повела вузьким темним проходом до великої підземної кімнати. Усі її дивні гості піш-

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>